

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(20-21 жовтня 2023 р.)**

2 том

ОДЕСА 2023

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези ІХ Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 20-21 жовтня 2023 р.). — Т.2. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2023. — 162 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 30.11. 2023 р.

Редакційна колегія:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Демидова Віола Григорівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри сольного співу Одеської національної музичної академії імені Антоніни Нежданової.

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції

Технічний редактор Г.О. Реброва

©Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, 2023

1. Антонюк В. Г. (2016). Перший український підручник для співаків «Вокальна педагогіка» у світлі інноваційних технологій вищої вокальної освіти: дискурс-аналіз. Мистецька освіта і культура України XXI століття: євроінтеграційний вектор. Київ: НАККККіМ.

2. Гавацко, Е. П. (2016). Формування вокальних навичок у вихованців студії естрадного співу. Науково-методичний посібник. Ужгород.

3. Ду, Цзілун (2018). Особливості методики формування вокально-естрадных навичок у школярів молодших класів. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки, 167, 234–239.

4. Ovcharenko, N., Matveieva, O., Chebotarenko, O., & Koehn, N. (2019). Methodological Readiness of Musical Art Master's Degree Students: A Theoretical Research. *Journal of History Culture and Art Research*, 8(4), 166-176. doi:<http://dx.doi.org/10.7596/taksad.v8i4.2285>

Лю Дінцин,

здобувачка другого рівня вищої освіти
(Україна, Київ, Українській державний університет
імені Михайла Драгоманова),

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, професор
О.П.Щолокова

ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ СТУДІЇ

Сучасна освітня і культурна політика України та Китаю визначила зміни як у середній так і вищій хореографічній освіті. Відбуваються позитивні зрушення у підготовці майбутніх хореографів у педагогічних університетах, в закладах позашкільної мистецької освіти та у хореографічних гуртках. В зв'язку з цим основним напрямом підготовки майбутніх хореографів є набуття фахових знань та вмінь, навичок роботи в хореографічних студіях. Це допоможе краще розуміти психофізіологічні особливості дітей різних вікових груп, реалізовувати принципи хореографічної роботи, грамотно створювати комбінації та етюди, здійснювати постановку танців та танцювальних сюїт. Важливу роль у цьому процесі відіграє класичний танець, який є основою хореографічної освіти.

Хореографічне мистецтво є невід'ємною складовою художньо-естетичного виховання в закладах позашкільної освіти. Це дає можливість дітям різного віку оволодівати красою та виразною мовою рухів, сприяє формуванню постановки тулубу, розвиває фізичну силу та витривалість при виконанні технічних елементів класичного танцю. Завдячуючи навчання у хореографічній студії, діти долучаються до розвитку танцювальних та музичних здібностей, здатності сприймати хореографічне мистецтво різних видів. Організація роботи в дитячому хореографічному гуртку забезпечується добром різних методичних прийомів, що сприятимуть розвитку у дітей бажання танцювати і творити.

Зважаючи на те, що в останні роки в хореографічній освіті проходять інноваційні процеси, зокрема масове захоплення сучасними напрямками танцювального мистецтва, заняття класичним танцем набуває неабиякої актуальності.

Українськими науковцями (Н. Бугаєць, П. Фриз, А. Пилипенко та ін.) представлено широкий спектр принципів, якими педагоги-хореографи керуються в процесі роботи з різними хореографічними колективами. Розглянемо деякі з них.

Так, принцип руху від простого до складного в оволодінні фаховими вміннями ґрунтується на поступовому їх розвитку в різних видах хореографічної діяльності. Цей принцип вимагає послідовного оволодіння танцювальними вправами, тобто кожний новий рух ґрунтується на попередньо освоєних. Разом з цим, він є основою для оволодіння наступним й містить деякі елементи попередніх вправ. Принцип руху від простого до складного в оволодінні фаховими вміннями передбачає ускладнення техніки виконання хореографічного етюду або збільшення кількості елементів в хореографічній композиції, що вимагає поступового підвищення як фізичного так і розумового навантаження. Слід враховувати думку А. Пилипенко, яка вважає, що поняття «просте» й «складне» є досить відносними, адже їх використання залежить «від рівня підготовки вихованців хореографічного колективу та їхнього рухового досвіду» [1, с. 65]. Тому, пропонуючи вправи для вивчення, бажано не перевищувати можливості студентів, хоча занадто легкі вправи не забезпечать формування фахових умінь.

З огляду на сказане, вважаємо доречним в процесі формування фахових умінь орієнтуватися на принцип індивідуального підходу, який передбачає врахування рівня здібностей та психологічних особливостей кожного студента, вибір відповідних форм і методів навчання. Варто наголосити, що кожен студент має свою унікальну пластику, рухи, музичність, почуття ритму, рівень фізичної підготовки. В зв'язку з цим, майбутньому педагогу-хореографу необхідно навчитись аналізувати психологічні, фізичні й творчі якості своїх учнів, адже орієнтація на індивідуальні особливості, на переконання П. Фриза, «відіграє суттєву роль у побудові навчально-виховної системи заняття» [2, с. 45].

Важливого значення в процесі формування фахових умінь студентів-хореографів набуває принцип систематичності й послідовності, який забезпечує навчання студентів в системі поетапного засвоєння знань та набуття фахових умінь. Даний принцип сприяє послідовному формуванню інтересів, поглядів, еталонів, зацікавленості хореографічним мистецтвом, а також розвитку емоційно-вольових якостей, творчого потенціалу, фахових хореографічних умінь і навичок. В аспекті нашого дослідження принцип систематичності й послідовності передбачає наявність прямого зв'язку між здобуттям знань і покроковим опануванням фаховими вміннями і навичками. Відповідно до цього принципу, освітній процес має бути сплановано з урахуванням послідовного набуття знань та розвитку фахових умінь, а потім від умінь – до навичок. Для

цього необхідно ретельно продумувати послідовність побудови навчальних занять, формуючи комплекс взаємопов'язаних тренувальних вправ і завдань, зберігаючи поглиблення та закріплення зв'язків в процесі оволодіння окремими танцювальними рухами.

Отже, розглянуті принципи навчання класичного танцю в хореографічній студії були впроваджені в практику багатьох українських педагогів-хореографів. Вони стали основою сучасної методики навчання хореографії, їх використання підвищує ефективність та успішність навчання дітей в хореографічній студії.

Література

1. Пилипенко А. І. Конкретизація педагогічних принципів у фаховій підготовці майбутніх учителів хореографії. *Актуальні питання мистецької освіти та виховання*. 2013. № 1 (1). С. 63–73

2. Фриз П. І. Формування особистості молодшого школяра засобами хореографічного мистецтва. *Молодь і ринок*. 2017. № 9. С. 44–48

Лі Чжо,

здобувачка другого рівня вищої освіти
(Україна, Київ, Українській державний університет
імені Михайла Драгоманова),

Науковий керівник:

доктор педагогічних наук, професор

Ольга Щолокова

(Український державний університет імені Михайла Драгоманова)

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Новітнім видом хореографічного мистецтва ХХ століття є сучасна хореографія. Як і всім іншим видам мистецтва ХХ століття, їй притаманні імпровізаційність, синтезована структура, а також авторський індивідуальний почерк і стиль. Аналіз наукових праць показав, що сучасна хореографія розвивалась як під значним впливом інших видів мистецтва (архітектура, живопис, скульптура, театр, дизайн, музика, кінематограф, цирк та естрада, література, молодіжна популярна субкультура), так і під впливом різних філософських течій, політичних та соціально-економічних процесів.

Історія сучасної хореографії бере свій початок після другої світової війни, коли постало питання – чи продовжувати існуючі танцювальні традиції чи шукати нові форми і методи хореографічного мистецтва. Деякі хореографи відмовились від традицій і зайнялися експериментами. Вони перестали використовувати сцену, а перенесли танець на вулиці і в парки. Помінялося ставлення до музики і костюмів. Велика кількість хореографів повністю відмовилися від музичного супроводу, використовуючи ударні інструменти або шуми. Досить часто композитори ставали співтворцями хореографів, створюючи музику відповідно до рухів. Хореографи починають використовувати класичний танець в якості основи для тренувань,

Чалая М. Кьон Н.	ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ВОКАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ МАЙБУТНІХ ЕСТРАДНИХ СПІВАКІВ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ДО ВИКОНАВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	85
Лю Дінцин	ПРИНЦИПИ НАВЧАННЯ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ СТУДІЇ	88
Лі Чжо	ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ	90
Лю Ці	ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ УМІНЬ КЛАСИЧНОГО ТАНЦЮ В ХОРЕОГРАФІЧНІЙ СТУДІЇ НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	92
Лі Еньхуй	МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-СЛУХОВИХ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ФОРТЕПАННОГО НАВЧАННЯ	96
Yu Qiutong	TO THE PROBLEM OF POLYCOMMUNICATIVE COMPETENCE OF THE TEACHER-CHOIRMASTER	98
Yang Ninchenzi, Bilova, N.	CONTENT OF ARTISTIC AND PERFORMING COMPETENCE OF FUTURE PIANO TEACHERS	100
Zheng Lanyue	THE ROLE OF EMOTIVENESS IN FUTURE ACTIVITIES PIANO TEACHERS	102
Wang Tianyu, Irygina, S.	PROBLEMS OF COMMUNICATION IN THE CHORAL TEAM	103
Midlyar, J. Stepanova, L.	EDUCATIONAL AND METHODOLOGICAL POTENTIAL OF CHAMBER VOCAL LYRICS BY A. KOS-ANATOLSKY IN THE ASPECT OF MODERN TRENDS IN VOCAL PERFORMANCE	106
Бойко, О.	РОЗВИТОК ВІДЧУТТЯ МЕТРО-РИТМУ НА УРОКАХ ФОРТЕПІАНО. «РИТМІЧНІ ІГРИ»	110
Буркацька, І.	ПОЛІКУЛЬТУРНИЙ ПІДХІД В СУЧАСНІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ	113
Deng Xiyue	PROFESSIONAL AND SUBJECTIVE POSITION OF PERSONALITY AS A MULTIDISCIPLINARY PHENOMENON	114
He Jinshi, Novska, O.	THE ESSENCE AND ROLE OF ARTISTIC AND INTERPRETATIVE SKILLS IN THE ACTIVITY OF A PIANO TEACHER	115
Khodot, A.	VOCALIST'S IMAGE AS A SCIENTIFIC PHENOMENON	117
Рало, Г.	ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО ПРИЙОМУ ТРЕМОЛО НА ЗВУКОВИСОТНИХ КЛАВІШНИХ УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТАХ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ	120
Li Yu Qi	THE ESSENCE AND CONTENT OF THE CONCEPT OF «MUSICAL TASTE»	122
Го Іно	ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ СТИЛЬОВОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ ФОРТЕПАННОЇ ПІДГОТОВКИ	124